

מ"י 8861/01/16 - מדינת ישראל נגד איתמר הנרי בנואה שמעוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 8861-01-16 מדינת ישראל נ' שמעוני ואח'

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

נגד

איתמר הנרי בנואה שמעוני
באמצעות ב"כ עו"ד אשר אוחיון

החלטה

בקשה להארכת תנאי שחרור בערובה לפי סעיפים 48 ו-58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), תשנ"ו-1996, עד לתאריך 19.02.2017.

רקע

1. המשיב הינו ראש עיריית אשקלון. במסגרת תיק חקירה המתנהל נגדו בחשד לביצוע עבירות מין, מרמה, לקיחת שוחד, הלבנת הון ועבירות נוספות הוטלו עליו במסגרת דיונים קודמים שנערכו בעניינו מגבלות שונות כחלק מתנאי שחרורו, כאשר בסופו של יום נותרו על כנם התנאים הבאים:

א. איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה (בהתאם לרשימה שמית שהועברה למשיב).

ב. איסור השתתפות בישיבות או הסברות בעניין המתלוננות בתיק.

ג. איסור השתתפות בהצבעות בעניינם של חברי המועצה, קבלים נותני שירותים או מעורבים אחרים.

ד. הארכת תנאים נוספים שנקעו על ידי בית המשפט המחוזי ביום 18.05.2016:

1. איסור לעסוק במסגרת תפקידו בנושא תכנון ובנייה, בוועדות הבנייה השונות לרבות איסור לחתום על היתרי בנייה.

2. איסור לכהן כחבר בוועדות אקזקוטיביות של מועצת העיר, לרבות וועדת הכספים

עמוד 1

והמכרזים.

3. איסור לכהן בתאגידים העירוניים, או לעסוק בענייניהם, למעט החברה לתרבות נוער ספורט ונופש אשקלון.
4. איסור לעסוק בנושא התקשרויות והתחייבויות של הרשות המקומית, לרבות חתימה על חוזים, כאשר סמכותו לחתום על חוזים תועבר לממלא מקומו.
5. איסור להפעיל סמכותו בנושא כוח אדם לרבות ענייני משמעת וסמכויות אלה יועברו לממלא מקומו.
6. איסור לכהן כחבר בכל מוסד מתוקף תפקידו כראש הרשות המקומית, למעט מועצת העיר אשקלון.

2. הרקע וההליכים שנערכו עד כה פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המשיב (ראו החלטות כב' השופט אביב שרון מיום 13.03.2016 ומיום 11.05.2016, וכן החלטת כב' השופט ארניה מיום 13.04.2016).

בקצירת האומר ניתן לומר שמדובר במשיב שנעצר ביום 5.01.16 יחד עם חשודים אחרים במסגרת חקירה סמויה שהתקיימה בעניינו. בסופו של יום שוחרר המשיב ממעצרו בתנאים מגבילים שכללו, בין השאר, את איסור המשך עיסוקו כראש עיר, איסור כניסה לאזור אשקלון ומוסדותיה וכן איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה.

3. בתחילת הדרך נחקר המשיב בחשד לכך שהוא החתים נשים בהן פגע מינית על "הסכמי תשלום" ושילם להן למעלה ממיליון שקלים במשך כשנה, כל זאת, בשעה שהוא מכהן כראש העיר. על פי החשד מימן המשיב את התשלום באמצעות כספי שוחד אותם לקח לכאורה מקבלנים שונים בעלי אינטרס בעיר. בתמורה לכספים אלו העניק המשיב לנותני הכספים טובות הנאה שונות מכוח משרתו בדרכים שונות שנועדו להסוות את העברת הכספים.

4. תנאי השחרור הוארכו מעת לעת על ידי כבוד השופטים שרון וארניה, בכל פעם לפרקי זמן קצרים יחסית של חודשים ספורים. מעיון בהחלטות כבוד השופטים שרון וארניה עולה שמטרת הארכות הקצובות הייתה הצורך לאזן בין חומרת המעשים, המסוכנות שמשקפה מהמשיב והחשש הכבד לשיבוש החקירה נוכח מעמדו הרם בעיר בכלל ובעיריית אשקלון בפרט, ומנגד העובדה שמדובר בראש עיר מכהן והפגיעה האפשרית בו ובעיריית אשקלון כתוצאה מהטלת ההגבלות.

מעיון בהחלטות חברי השופטים התרשמתי שפרקי זמן קצרים נועדו להאיץ ביחידה החוקרת לסיים את החקירה. כך למשל, משלא הסתיימה החקירה ולא הוגש כתב אישום נגד המשיב, מצא לנכון כב' השופט שרון בהחלטתו מיום 11.5.16 להיעתר חלקית לבקשת המדינה להארכת התנאים ולהגבילו מלעסוק אך באותם תחומים הקשורים לחקירה שמתנהלת בעניינו. כמו כן נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם המעורבים בפרשה, ובכלל זה עם המתלוננת, עם קבלנים ובעלי עניין אחרים, להשתתף בשיבות והסברות הנוגעות לעובדים, אשר שמם צוין כאמור ברשימה השמית, ולעסוק בשיבות או הצבעות הנוגעות לקבלנים או מעורבים אחרים הקשורים לעירייה, בהתאם לרשימה.

עוד נקבע שתנאים מגבילים אלו יעמדו בתוקפם עד ליום 19.08.2016.

5. המבקשת שלא השלימה עם החלטת בית המשפט, עררה עליה לבית המשפט המחוזי (ע"ת 31632-05-16). בתאריך 18.05.2016, לאחר דין ודברים בין הצדדים אימץ בית המשפט המחוזי את ההסכמות שהושגו ביניהם והוסיף להחלטת כב' שופט שרון את התנאים הנוספים שפורטו לעיל.

6. ביום 13.07.2016 דחה כבוד השופט שרון בקשה לעיון חוזר שהוגשה מטעם המבקשת שטענה שהמשיב הפר את תנאי השחרור, תוך שקבע שעל אף שמדובר בהפרות של תנאי השחרור, הרי שמדובר בהפרות שאינן מהותיות.

7. משהתקרב מועד פקיעת תוקף הערבויות, הגישה המבקשת ביום 15.8.16 את הבקשה נשוא החלטה זו להארכת תנאי השחרור. בבקשתה הנוכחית ציינה המבקשת שביום 15.08.2016 שלחה פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) למשיב ולחשודים הנוספים בפרשה "מכתבי שימוע", בהתאם להוראות סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, בהם פירטה את עיקרי החשדות נגדם ויידעה אותם בדבר כוונתה להגיש נגדם כתבי אישום. העתק של מכתב היידוע שנשלח למשיב הוגש וסומן **במ/1**.

מעיון במכתב עולה שבכוונת הפרקליטות להגיש נגד המשיב כתב אישום בשלוש פרשיות שונות של לקיחת שוחד, הלבנת הון ועבירות מס, וכן בפרשיה נוספת שעניינה מרמה והפרת אמונים. מכלל הן ניתן ללמוד על שאין בכוונת הפרקליטות להגיש נגד המשיב כתב אישום בנוגע לעבירות המין בהן הוא היה חשוד בתחילת הפרשה.

כמו כן הוזמן המשיב לצלם את "ליבת חומר החקירה" לשם עריכת הליך שימוע בהמשך.

לדידה של המבקשת צעד זה מצביע על קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב, המקימות סיכוי סביר להרשעתו ביחס לחשדות אשר יוחסו לו, כל זאת כפוף לשימוע.

טענות המבקשת

8. לטענת המבקשת, עילות המעצר אשר הצדיקו את הטלת התנאים המגבילים עומדות בעין גם עתה, וניתן אף לומר שביתר שאת לאחר שתיפרס בפני המשיב התשתית הראייתית שתבסס את הגשת כתב האישום נגדו לאחר קיומו של הליך השימוע. לטענת המבקשת החשש לשיבוש החקירה עדיין לא התפוגג, הן נוכח העובדה שבאופן פורמאלי החקירה טרם הסתיימה והן נוכח החשש לכך שלאחר קיום הליך השימוע תתחדד ותתחזק אצל המשיב ההכרה וההבנה ביחס למצופה לו במידה שאכן יוגש נגדו כתב אישום.

טענות המשיב

9. מנגד מיקד ב"כ המשיב את התנגדותו להארכת התנאים המגבילים בשלושה נימוקים מרכזיים:

הנימוק האחד, שהחקירה למעשה הסתיימה ואין עוד צורך בקיומם של תנאים מגבילים שנועדו להבטיח את אי יצירת הקשר בין המשיב לבין כלל המעורבים. בעניין זה טען ב"כ המשיב שהוא למד על סיומה של החקירה מהעובדה שנשלחו

למשיב ולחשודים האחרים מכתבי היידוע. לדידו של ב"כ המשיב, אין באפשרותה של המבקשת להסתמך על טענות מטענות שונות שיכול ויעלה במסגרת הליך השימוע, ככל שזה יתקיים, ומשכך אין עוד פעולות חקירה אותן היא תוכל לבצע ושאותן ניתן יהיה לשבש.

הנימוק השני עניינו הטענה בדבר פגיעה אנושה שנגרמת לעיריית אשקלון כתוצאה מתפקודו החלקי של המשיב העומד בראשה. כתמיכה לטענה זו הגיש ב"כ המשיב מסמך שכותרתו "אישור רשימה פרטנית לעבודה שוטפת בעירייה". מסמך זה מפרט מספר נושאים העומדים כיום על סדר יומה של עיריית אשקלון ודורשים התייחסות מיוחדת של ראש הרשות, ובכלל זה העובדה שהוא נדרש לעבוד בקשר עם אנשי המקצוע האמונים עליהם **(ראו מסמך במ/2)**. במאמר מוסגר אציין שהמסמך שהוגש לא חתום ולא ברור מי ערך אותו.

הנימוק השלישי הינו שהמבקשת לא ביקשה להאריך את התנאים המגבילים שהוטלו על שני המעורבים הנוספים שפעלו, על פי הנטען, בשמו ובידיעתו של המשיב על אף שעל פי החשד הם אלו שביצעו בפועל את העברות הכספיים.

10. טרם אכנס לעובי הקורה אציין לצורך השלמת התמונה שהדיון נערך בפניי היום, 21.08.2016, חרף העובדה שהתנאים המגבילים עמדו בעינם עד ליום 19.08.2016, זאת בהסכמת הצדדים ובשל העובדה שלא ניתן היה לקיים את הדיון ביום 19.08.2016, שחל ביום שישי.

משהובהרה נקודה זו, אפנה עתה לבחינת טענות ב"כ המשיב:

דין והכרעה

11. **הטענה בדבר סיום החקירה ואי נחיצותם של התנאים המגבילים** - מסכים אני עם טענת ב"כ המשיב לפיה במשלוח מכתב היידוע בדבר שקילת הגשת כתב האישום לפי סעיף 60 א' לחסד"פ, יש כדי להצביע על כך שהיחידה החוקרת סיימה את חקירתה בתיק ועל כך שלאחר בחינת חומר הראיות שנאסף סבורה התביעה הכללית שהתגבשו נגד חשוד די ראיות לצורך הגשת כתב אישום נגדו.

עם זאת, לא מצאתי שיש בסעיף זה כדי לתמוך בטענה לפיה החקירה הסתיימה.

בנוסף, מהוראות סעיף 58 לחסד"פ ניתן ללמוד שניתן להאריך את תנאי השחרור מעת לעת בתנאים המפורטים בסעיף עד ליום הגשת כתב האישום. מנוסחו של סעיף זה ניתן ללמוד על כוונתו המפורשת של המחוקק לאפשר למבקשת לבקש להאריך תנאי שחרור של חשוד עד לנקודת זמן ברורה ומוגדרת (הגשת כתב האישום). המחוקק לא משתמש לצורך קביעת "לוחות הזמנים" הנוגעים להארכת תנאי השחרור במועדים הקשורים לחקירה ומכאן ניתן ללמוד שהחקירה מסתיימת באופן פורמלי ביום הגשת כתב האישום. ראו בעניין זה גם את סעיף 44(א) לחסד"פ הנפתח במלים "חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום...". המשיב שבפני הינו עדין בסטטוס של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום. משכך ניתן להאריך את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו לכל הפחות עד מועד הגשת כתב האישום.

12. במטרה לחזק טענתו לפיה החקירה הסתיימה העלה ב"כ המשיב נימוק נוסף לפיו גם אם הוא ימציא ליחידה החוקרת במהלך השימוע פרטים נוספים הנוגעים לפרשה, הרי שזו לא תוכל "להשלים" את החקירה ולהשתמש באותו "מידע חדש" לצורך קידומה. טענה זו לא נתמכה בהפניה לסעיף חוק או בפסיקה מתאימה.

אפתח ואומר שאינני מקבל טיעון זה. לטעמי כל עוד לא הוגש כתב אישום נגד חשוד, יש ליחידה החוקרת סמכות להשלים את החקירה המתנהלת בעניינו.

ניסיון החיים מלמד שבשעה שחשוד מקבל הזמנה לשטוח טענותיו בפני הפרקליטות אשר מודיעה לו שבכוונה להגיש נגדו כתב אישום לפי סעיף 60א לחסד"פ, ניצב הוא בפני דילמה לא פשוטה האם לחשוף בפני הפרקליטות את קו הגנתו ואת עיקרי טיעוניו על מנת לנסות ולשכנע להימנע מהגשת כתב אישום נגדו, או שמא להשאיר את הקלפים "צמודים לחזה", עד לשלב ניהול המשפט, במטרה לנטוע "ספק סביר" טרם מתן הכרעת הדין בעניינו. יש שיבחרו בדרך הראשונה מתוך תקווה שהפרקליט יקשיב לטיעונים בנפש חפצה, יבחן אותם לעומקם, בצורה הגונה ושקולה ויקבל החלטה מאוזנת. מנגד, יש שיבחרו דווקא בדרך השנייה ולמעשה יוותרו על זכותם המהותית לשימוע מתוך תקווה שיצליחו להשתמש בטיעונים בשלב המשפט בצורה שתטיב עם החשוד שיהפך לימים לנאשם.

בשלב זה, בו טרם הועבר חומר החקירה לעיונו של ב"כ המשיב, לא ברור באיזה נתיב יבחר לצעוד והחלטה זו נתונה מטבע הדברים לשיקול דעתו הבלעדי. עם זאת, ככל שיחליט המשיב לנצל את זכות השימוע, לא ניתן לומר, לא כל שכן, לחייב את הפרקליטות והיחידה החוקרת "להתעלם" ולא לעשות כל שימוש בטיעונים או במסמכים שיועברו לעיונם במהלך ההליך. לשיטתי, לא מדובר רק בזכותה של היחידה החוקרת לבדוק את אותם טיעונים אלא שזוהי אף חובתה לעשות כן במסגרת הציפיה והאינטרס הציבורי הגלום בצורך להגיע לחקר האמת ובצורך למצות כל כיוון חקירה, וביתר שאת כיוון חקירה עליו הצביע המשיב.

13. לסיכום נקודה זו, סבורני שגם אם החקירה הסתיימה **מבחינת פורמאלית** הרי שהיא לא הסתיימה **מבחינה חוקית** וכפועל יוצא מכך יש לפרקליטות וליחידה החוקרת סמכות לקדמה ולהשלימה עד יום הגשת כתב האישום.

לאור המסקנה אליה הגעתי, אני דוחה את הטענה לפיה בשלב זה הוסר החשש לשיבוש החקירה על ידי המשיב.

14. **אשר לטיעון השני, לפיו התנאים המגבילים פוגעים במשיב ובתפקוד השוטף של העירייה**, מסכים אני שניהול עיר גדולה כמו העיר אשקלון עם "יד אחת קשורה לאחור" אינו דבר פשוט. מדברי המשיב ובא כוחו הבנתי שהוא מנהל את העיר בצורה חלקית ושהתנאים המגבילים מונעים ממנו קיום קשרי עבודה עם אנשים רבים במשך תקופה לא קצרה של מספר חודשים. עם זאת למקרא ההחלטות הקודמות שניתנו על ידי חברי, כב' השופטים שרון וארניה, דומני שהאיזון העדין בנקודה זו כבר נעשה על ידם, הן במובן זה שהתאפשר למשיב לשוב למקום עבודתו בעירייה, והן במובן זה שניתנו כלים שונים לניהול העיר ובכלל ניהול ישיבות העירייה, כפוף להגבלות שפורטו.

15. אציין שבמהלך הדיון שנערך בפני היום הזכיר המשיב בעלי תפקידים בודדים בלבד עמם הוא מבקש להיות בקשר לצורך ניהול ענייני העירייה (כמו למשל מנכ"ל העירייה והיועצת המשפטית של העירייה). לפיכך ביקשתי את הצדדים לנסות להגיע להבנות שמא ניתן יהיה לאפשר למשיב לדבר עם אדם אחד או שניים, אותם הוא מוצא כנחוצים ביותר לצורך ניהול העירייה, ולו גם באמצעות חליפת מיילים שיועברו תחילה ליחידה החוקרת ויאושרו על ידה, אולם עניין זה

לא הסתייע ולא הייתה נכונות מצדם להגיע להבנות מסוג זה.

מאחר שהרשימה השמית של "מנועי הקשר" לא מצויה בפני, כמו גם מידת מעורבותו של כל אחד מבעלי התפקידים בתיק הנוכחי, ומשטרם הוחלט על הכללתו של אדם כזה או אחר כעד תביעה בכתב האישום, ככל שיוחלט על הגשתו, אני סבור שטרם בשלה העת לבחון הקלה בתנאי השחרור בנקודה זו. עם זאת, ככל שהמשיב יבקש ליצור קשר עם אדם מסוים מתוך הרשימה (בין אם קשר ישיר ובין אם קשר של חליפת מיילים), לשם קידומו של עניין מסוים הקשור לעבודת העיריה, ולאחר שימצה את כל האפשרויות האחרות העומדות לרשותו, אינני מוצא כל פסול במתן אפשרות למשיב לפנות לפרקליטות לצורך קבלת אישורה, בכל תנאי שתמצא לנכון ובתנאי שהליך זה יבוצע במשורה ויישמר רק לכל אותם מקרים חריגים.

16. בכל הנוגע לטענה השלישית, בדבר **אי הארכת התנאים המגבילים שהוטלו בזמן על המעורבים הנוספים** - לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אינני סבור שמדובר באפליה, לא כל שכן באפליה המצדיקה את ביטול התנאים שהוטלו על המשיב. ראשית יוזכר שהמשיב הוא החשוד המרכזי בפרשה וביחס ישיר לכך מיוחסות לו העבירות החמורות יותר של לקיחת השוחד. שנית, המשיב הוא בעל השפעה רבה ויוצאת דופן על כלל המעורבים בפרשה מתוקף היותו ראש העיר. שלישית, המשיב ביצע את העבירות, על פי החשד, בהיותו ראש עיר מכהן.

17. לאור האמור הגעתי לכלל מסקנה שלעת הזו לא ניתן לבטל התנאים המגבילים שהוטלו עד כה על המשיב, בהיותם מאוזנים ורלוונטיים גם לשלב הבא של ההליך בפתחו עומד עתה המשיב.

18. אשר לפרק הזמן המבוקש, דומני שסד הזמנים הקצר שניתן בכל פעם ליחידה החוקרת על ידי בית המשפט השיג את מטרתו והביא לסיומה הפורמאלי של החקירה בתוך פרק זמן סביר בנסיבות העניין.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהעובדה שנקודת האיזון השתנתה לרעת המשיב נוכח התחזקות עוצמת הראיות שעלו מרמה של "חשד סביר" לרמה אחת מתחת ל"ראיות לכאורה" המבססות סיכוי סביר להרשעה ומאפשרות הגשת כתב אישום.

בנסיבות אלו, על מנת לאפשר לב"כ המשיב להיערך לקראת השימוע כדבעי מצד אחד ולמבקשת לבחון את טענותיו "בלב פתוח ובנפש חפצה", ועל מנת לצמצם ככל הניתן את הפגיעה במשיב ובעיריית אשקלון, מצאתי שיש להאריך את תנאי השחרור לפרק זמן של מספר חודשים. לטעמי בקשת המבקשת להאריך את תנאי השחרור עד לחודש פברואר 2017 אינה מידתית ואינה מאזנת נכונה את כלל ההיבטים עליהם עמדתי לעיל.

19. **לאור האמור, אני נעתר לבקשה בחלקה ומורה על הארכת תנאי השחרור עד ליום 21.11.16.** בהחלטתי זו לקחתי בחשבון את העובדה שבמניין הימים נכללים גם חגי תשרי הבעל"ט.

20. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים. מכתב היידוע (במ/1) יוחזר לב"כ המבקשת ומסמך במ/2 יוחזר לידי ב"כ המשיב באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ו, 22 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.